ג (מיי׳ פ״ה שם הל״בן:

רבינו נרשום

הירא הוא לחת: אמר

הימין: מ"ט. קאמר מניח

אימורין על פיסת היד וחזה ישוק עליהן: אילימא וכו׳

אמר אביי ההוא דכתיב

את החלב על החזה ההוא כי מייתי ליה כהן מבית

כי מייתי ליה כהן מבית המטבחיים ויהיב לאידך כהן המניף בידיה נמצא ביד המקבל החלב למטה והחזה למעלה כדאמרן: ההוא דיהיב ליה. מניף בתר דהניף לכהן אחרינא

ביד המקטיר ונמצא החלב

למעלה: על שני כבשים

להוציא שבעת כבשים שלא יהא מניפו עם הלחם:

ירכות הכבשים וישכיבן על צלעותיהו על ידו ומניח

. עושין דבר מגונה כזה אלא

מניח זה בצד זה הלחם

אצל הכבשים ומניף: וסכות

על הארון את הפרוכת והיא אינה על הארון. ממש

אלא תלויה לפניה כמחיצה אלא ותריה לעביה כמוחצה דכתיב והבדילה הפרוכת אלא ש"מ על בסמוך: ואשר הורם היינו מוליך כלומר שמפרישן ממנו:

מצוה היינו שאם לא עשה תנופה אינה מעכבת

שהדם הוא שמכפר ולא

לולב גירא בעיני דשיטנא

תנופה ולהכי קרי

מצוה: ממ

מב.

 קופסמים סג: סוטה כז.],
 סוכה לז: ע"ש, ג) [יכמות עמ: וש"ק,
 ד) ש"ק לעיל,
 המחמון הס"ד. ז"ק,
 הכתוב כאילו לא עשה מצוה מצוה מן המובחר וכיפר הס"ד. ל"ק, 1) רש"ק מ"ז, **ח**) לאחר שחיטה היש קמי המוכמה שמישה דבחיים לא איצטריך ליה למיתני מה שלמי יחיד טעונין תנופה אף שלמי לבור כו' דבגופיה

תורה אור השלם

שוֹק הַתְּרוּמֶה וַחֲזֵה התנופה על אשי החלבים

יְבִיאָנוּ אַת הָחָנֶה לְהָניף אתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ: ויקרא ז ל

3. וישימו את החלבים על הֶחֶזוֹת וַיַּקְטֵר הַחֲלְבִים המזבחה: ויקרא ט כ גַּוְבֶּהָוּה:
בְּרָב עָם הַדְּרַת מֶלֶּךְ אֶפֶּס לְאֹם מְחִתּת רְזוֹן: משלי יד כח זה ברוכנת תנוסה למני

לֶחֶם הַבְּבּוּרִים הְנוּפָה לְפְנִי יְיַ עַל שְׁנֵי כְּבָשִׁים קדֶשׁ יִהְיוּ לַיִיְ לָבּהַן:

ּ לַיְיֶּ לַבּּהַן: ויקרא כג כ וְנָתַהָּ עַל הַמַּעֲרֶכֶּת לְבֹנֶה זַבְּה וְהָיְתָה לֹלֶחֶם לְאֲזְבְּרָה אִשֶּׁה לַיְיֵּי:
 לְאַזְבְּרָה אִשֶּׁה לַיְיֵי:
 ויקרא כד ז

ריקוא כו ד 7. וְשַׂמְתָּ שָׁם אַת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכּּתָ עַל הָאָרן אֶת הַפְּרֹכָת: שמות מ ג

הגהות הב"ח

(h) רש"י ד"ה ההוא וכו' ורמי ליה שם החלב: (ב) ד"ה כמות שהן שלימים:

גליון הש"ם

גמ' רבי למעמיה ראמר על בסמוך. עיין לקמן דף עח ע"ב תוספות ד"ה ולה:

מוסף רש"י

על בסמוך. שהיה מושיב שני בזיכי לבונה בין שני הסדרים וסכות על שני בזיכי גבונה כין ... הסדרים וסכות על הארון. על כרחך לאו על ממש, דהאי מחילה הואי אנו עושין לשמו כן מראה עולרת רוחות רעות וטללים

לתנופה שירי מצוה מעלה עליו י)הכתוב

כיפר וכיפר: וכן ידן ללולב. בעינן

מוליך ומביה: מוֹ לאגרויי. שטנה:

טעונין תנופה חשחוטין. דבחיין לח

אינטריך ליה למיתני [דבגופיה כתיב]: כמות שהן. (כ) שלמים:

ורמי ליה. (ה) הן החלב על החזה וכי הדר רמי ליה ביד המניף אישתכח מה שהיה למעלה היה עכשיו למטה: ההוא מן היינו דיהיב ליה. כהן המניף לכהן המקטיר ואישתכח דאימורין שהיו למטה הוו השתא למעלה: והא קמ"ל. הוך שלשה קראי דבעיון ג' כהנים דבלאו שלשה לא משכחת דליתהפכי כולי האי: נישמהל הכתוב. הושוו שני דיניו בפסוק זה דתרתי שמעינן מיניה ולא ידעינן בתר הי מינייהו ניזיל: להולים שבעה. שהשבעה כבשים של עולה הבאין על הלחם בחובת היום לעלרת כדכתיב (ויקרא כג) והקרבתם על הלחם וגו' אין טעונין תנופה עם הלחם: בין ירכוחיהן. שמשכיב הכבשים על מתניהם על ידו ונותו הלחם על ירך היהחחתון לחם על הכבשים על ירך התחתון וכבשים על הלחם ירך העליון מוטל על הלחם ובעודן חיין קמיירי: אין עושין כן. לתת לחם בין ין ירכים: על בסמוך. שיתן הבזיכין של לבונה אצל הסדרים: כשהוא אומר על הארון את הפרוכת. דליכא למימר על ממש דהא פרוכת מחילה היא להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים: הוי יא] על בסמוך. שהיה אלל הארון הכא נמי על שני הכבשים על בסמוך: מוליך ומביא. ללפון ודרום ומזרח ומערב כדי לעצור רוחות רעות הבאות מארבעה כוחות: מעלה ומוריד לעלור טללים רעים. הבאין מלמעלה למטה: שירי מלוה היא. דלא מעכבא כפרה ולא עיקר מצוה יב] כדאמרינן בפרק שתי מדות (לקמן דף לג:) שאם עשה

המנונא ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא רבי למעמיה דאמר על בסמוך דתניא 60 ונתת € על המערכת לבונה זכה רבי אומר יו יעל בסמוך אתה אומר על בסמוך או אינו אלא על ממש כשהוא אומר "וסכות על הארון את הפרוכת הוי אומר על בסמוך: מוליך ומביא מעלה ומוריד [וכו']: אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יג] יו (לענין מצוה מן המובחר) כאילו לא יוחנן ים מוליך ומביא למי שהרוחות שלו מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ

כיצד "עושה מניח אימורין על פיסת היד וחזה ושוק עליהן ובכל מקום שיש לחם הלחם מלמעלה 1 היכא אמר רב פפא במלואים מאי מעמא אילימא משום דכתיב ישוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה והכתיב 2את החלב על החזה יביאנו אמר אביי ההוא דמייתי ליה כהן מבית המטבחיים ורמי ליה והכתיב יוישימו את החלבים על החזות ההוא דיהיב ליה לכהז אחרינא ואזיל ומקמר ליה והא קמ"ל דבעינן שלשה כהנים משום דכתיב יברוב עם הדרת מלך: ושתי הלחם ושני כבשי עצרת [וכו']: ת"ר זוהניף הכהן אותם על לחם הביכורים יכול יניח כבשים על גבי הלחם תלמוד לומר על שני כבשים כּוֹ אי על שני כבשים יכול לחם על גבי כבשים תלמוד לומר על לחם הביכורים נישתקל הכתוב ואיני יודע אם לחם על גבי כבשים ואם כבשים על גבי לחם מה מצינו בכל מקום לחם למעלה אף כאן לחם למעלה היכא אמר רב פפא במילואים רבי יוםי בן המשולם אומר כבשים למעלה ומה אני מקיים על שני כבשים להוציא שבעה חנינא בן חכינאי אומר מניח שתי הלחם בין ירכותיהן של כבשים ומניף ונמצא מקיים שני מקראות הללו לחם על גבי כבשים וכבשים על גבי הלחם אמר רבי לפני מלך בשר ודם אין עושין כן לפני מלך מלכי מנחות (דף עו.) גבי שלש מחות המלכים הקב"ה עושין כן יאלא מניח זה בצד שיפה וחמש מאות בעיטה דבעי ר' זה ומניף והא בעינן על א"ל רב חסרא לרב ירמיה אמטויי ואיתויי חד או דלמא

שלו במערבא מתנו הכי אמר רב חמא בר עוקבא אמר רבי יוםי בר רבי חנינא

מוליך ומביא כדי לעצור רוחות רעות מעלה ומוריד כדי לעצור טללים רעים

אמר הפורענות מצוה מעכבים את הפורענות אמר רבי יוםי בר רב אבין זאת אומרת שירי דהא תנופה שירי מצוה היא ועוצרת רוחות רעות ומללים רעים אמר רבה וכן

ד) הא כילד. יתקיימו המקריב דהיינו כהן וידיו תביאנה דהיינו בעלים: בכויל ואים. דכתיב ומסל המצוח אשר לפני ה' לקח שו מצה פד א מיי פשע מהלי מעסיק הלכה ה:

מעסיק הלכה ה:
מדיל אשכחן לחם יו דלחם למעלה: במילואים. דכתיב (ויקרא מ)

אחת וגו' עד וישם להמציח ועל החלבים ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל וושם על החלבים ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל החלבים ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל המשחים בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל הוא מיינו בעלים ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ואיינה הימן המלוח אשר לפני ה' וגו' עד וישם על החלבים ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל של החלבים ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן המלוח אחר לפני ה' וגו' עד וישם על החלבים ועל שוק הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל של הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל של הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל של הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל של הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל של הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל של הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל של הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל של הימין וא"מ הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אחרן ועל על החלבים ועל של הימים ועל בתרים הימים בתרים ויתן הימים בתרים ויתן הימים בתרים בתרים ויתן הימים בתרים בתר הילה. השכחן לחם יו דלחם לתענה: כמישומים. זכתיכ (הקלט ע)
ומסל התלות אשר לפני ה' וגו' עד וישם על החלבים ועל שוק ועל שוק הימין וא"ח הא כחיב בחריה ויתן הכל על כפי אהרן ועל הימין: מאי טעמא. אמרינן דמניח חזה ושוק על אימורין: ההוא
דמייתי ליה כהן מבית המעכחיים

בדי דעצור רוחות רעות. שמא

לא בכל תנופות עושין כן אלא דווקא בתנופה של שתי הלחם דעגרת וכן לולב משום דאמרינן בפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגזר דין נחתם בפסח על התבוחה בעלרת על פירות האילן בחג על המים י ולבד מן הניענוע שבלולב יש בו הולכה והובאה ובערוך פירש בערך נע לריך לנענע בהולכה והובאה והביא ראיה מהירושלמי תני לריך לנענע שלש פעמים על כל דבר ודבר "ו בעי רבי זירא הכן חד והכן חד או דלמא הכן והכן חד פי' כבר אמרנו לריך ניענוע שלש פעמים בעי רבי זירא ההולכה מיחשב פעם אחת והובאה פעם אחת או דלמא הולכה והובאה פעם אחת נחשבת ולריך להוליך ולהביא ג' פעמים תמן תנינן בנדה פ"ט (דף סב.) בענין ז' סממנים מעבירים על הכתם ולריך לכסכס שלש פעמים על כל אחד רבי זעירא בעי הכן חד והכן חד או הכן והכן חד ולא איפשיט וכיון דלא איפשיט עבדינן לחומרא שלש פעמים בכל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא בעיא דהתם איתא נמי בהש"ם שלנו בנדה בפי האשה (דף סג.) דבעי רבי ירמיה אמטויי

ואיתויי חד או דלמא אמטויי חד

ואיתויי חד וכיולא בה לקמן בפ' ואלו

:אמטויי ואיתויי תרי

שימה מקובצת

6) היכא אמר רב פפאבמילואים. והא דאמר בכל מקום משום דכמו כן יש לחם למעלה בתודה ובאיל נזיר ואית בהו קרא והא דכתיב בהו בהדיא ווילפינו שחיטה . ס) טעונין תנופה אף זבחי כר' ו) טעוניו תנופה אף זבחי כו׳

לולב רב אחא בר יעקב מממי ליה ומייתי ליה ומחוי הכי ואמר גירא בעינא דשמנא ולאו מילתא היא משום דאתי לאתגרויי ביה ת"ר זבחי שלמי צבור מעונין תנופה יו לאחר שחימה ותנופתן כמות שהן דברי רבי וחכמים אומרים בחזה ושוק במאי קא מיפלגי אמר ליה רב חסדא לרב המנונא ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא יבדון מינה ומינה בדון מינה ואוקי באתרה קא מיפלגי רבגן סברי דון מינה ומינה מה זבחי שלמי יחיד מעונין תנופה וו לאחר שחימה אף זבחי שלמי צבור מעונין תנופה לאחר שחימה ומינה מה התם בחזה ושוק אף הכא נמי בחזה ושוק ורבי סבר דון מינה ואוקי באתרה מה זבחי שלמי יחיד מעונין תנופה יו לאחר שחימה אף זבחי שלמי צבור מעונין תנופה לאחר שחימה ואוקי באתרה התם הוא דחזה ושוק אבל הכא כמות שהן כמות שהן בחיים

יעקב מקינון מפרש צריך לנענע ג' פעמים על כל דבר ודבר כלומר (אחד) (אחרן הולכה והובאה למעלה ולמטה ולד' רוחות ינענע ג' פעמים על כל דבר ודבר כלומר (אחר הודו) [בהודו] תחלה וסוף (ואחר אנא) [ובאנא] ה' הושיעה נא:

רלאו מילתא היא. אין נכון לומר כן לאיתגרויי. שימגרה בו שכן שהוא ינה ריע ושישט למעוח מעל קוט ויעסור עלמו על הדבר (סובה ה: מו). דין מינה ומינה: כי נמריון עילמא ממילמא בני"ש נמריון לה כולה מילאא מינה דון מינה ואוקי באחרא. למא דלה לריכיע מוקמיון באחרא למהלי במינה ואוקי באחרא. למא דלא לריכיע מוקמיון באחרא למהלים במינה מואר ממילמא ממילמא ממילה במינה דון מינה ואוקי באחרא. למא קומים ממינה ואון באחרא במינה מה שהיה שנה במינה מה שהיה שואר ממיל אומי מוכו מות שבועה מה שהיה שואר במינה מה שהיה שואר למא ממיל מות מוטי מוחור מומר מנות מחור ומלמדט לכל משפטו, או דון מינה ואוקי באחרה, כלומר לאחר שלמדמו משם והבלאו למדפו ממנו של כרוך ממנו מחור ומלמדט לכל משפטו, או דון מינה ואוקי באחרה, כלומר לאחר שלמדמו משם והבלאו לכאן העמידהו כאן במורש שלה דברים המפודשים כאן (שבועות לא).